

7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530

103308

[illegible][illegible]

23. Ett tjockt gebång, tre finger bredt; War spånt på blåa råden, En gruffig Pamp, den mången sett, Medsatta hela flocken, Satt, dragen till en tredjedel, I detta gula hålte, Och wille ut, ge den sin del, Som trotsat denne Hjelte.

24. Ibland så steg han upp och gick, Med sina flöskar store, Som sutto ut frigsmåns Näck, Och såga blanka nero; Han hade sporrat uppå dem, Åt flera, att de passä: Åt sådan sot och karlalein, Med sina fringa, lor hwaråa.

25. En gammal stora höga hatt, Den guldne knapen prebde, Han på sin fronta hjässa satt, Een slanna han och lodde: Hur fampawatten Pylrade, Så att ge wärens slandra, Man kunde se han undrade, Ho som till dedens samrar.

26. Esträtt lättes blanka dorren opp, En Swensker farl framträdde, Med fluten, sargad hielstetrop, Dock minner intet rådde; Hans ansigt war med blod beflött, Medsablade, trampade, slager, Och brofret, som hans hjerta dölit, Had' qrofwa stott intaget.

27. Hans hjerna satt i håret flent, Jag røfer det att nämna; Men glader, är ej ar ser sent för himlen sådant hamma, Han hade spand pistol i hand, Liksom han wille skjuta; Men dedens hårdt åtsnorda band, Besalten færr att slusa.

28. Han befäste på Swensket maner, Då Kungen nådigt swara, Och sad' i wi fänne intet Er, Hwem skulle I wal wara? Jag ar, sad' han, en Swenskt Majör, Mitt namn ar Maleom Sinclair, Min skal nu nytlig af mig for, Från hertats wrår och winflar.

29. Hur, sade Kungen, blef du död? Du tappre frigebsst store? Du åst i blod så sargad red, Liksom du slagat worde. Jo, sade han: Hans Majestät! En oferskänd Welkone, Han så kallade de trogne slat, Jag gætte for Swerges krona.

30. Ja så, sad' den Kungen, men där på, Hwar war du när du dedde? Tre mil från Wreslan, när en å, Mina åror flödde. Hwem mordat dig? Ser Dyffe män, Som luso af mig lifwår; Had' jag såret tid, jag dem igen, Eftill' snälla pilas afwiit.

63. Han beträffade den infam, Och Hofuets ranta
swardiga, Som intet hade blod och flam, Att slå en så
rättfärdiga, Och när han ändertal talat ut, Och skref
han uppå foten, Och mente med sin seta trut, Nu lagat
bot för seten.

64. Man tog hans talan gunstigt opp, Med hett
förtärliga miner, Man tog åt tekens fria lopp Och tun-
gans flyviga liner, Sist tacka man, en förligt för
målade duserer, Som han på ymnigt dem nu gör, Af
alla slags fulerer.

65. Lust nu klag Carl den Telfte dött, Tog Sin-
clair uti handen, De gingo ut, och innan fort, Sågs
de på gröna landen: De gick, tankfulla upp och ned, I
wackra ådningar gröna, Att de om wigtigt taltes wid,
Man kunde se och rina.

66. Man kan ej weta hwad det war, Hwarom de
refonera; Men stundom sågs den flere Carl, Sig litet
alterera. Omfider kommo de igen, Då Carl den Elfte
frågo: Hur står det till, min son och wän? Ditt hjerta
står i låga.

67. Å bagatell, sad' han, min far, Jag utaf Åttå
brinner, Att se om Mars der upp är färl, Och om han
fransar minner, Jag wiil mig laga till gå opp, Wli
berta några dagar, Och föra an min Hjeltetropp, På
jordens wall och bagar.

68. Kom Sinclair, sad' han, kom, sölj med, Wli
sk' fer ro fullt förwa, Att bruta slå, som rutit träd,
och stöwa kazar söwa, Wår Sinclair genast färdig war,
Holl tropp med sista frågor, Han tog en air, som modig
färl, Och delste sina plågor.

69. Åtinkt wäsend', sad' Rung Carl, Wall bli, Kristt
bushar uti Morden, Wåd' sol och måne skall så st, serand-
ring uppå jorden: Kom, Sinclair, lat oss här gå opp,
Och genast slå till dörum, Och rida freng i fullt galopp,
På Martis sinka forum.

70. Den Elfte tog den Toifse fatt, Katt som hann
fullt marchera: Och sad', min son! wi ha' god natt, Till
werlden sagt; an mera, Om du nu skulle komma här,
Wer' ingen som dig fände, I hela wida Sverges Lan,
Ej' tankan på dig fände.

55. Kung Stanislaus, färe! säg, Hur ar det med
hans lusta, Säg wandra'n an på ejnna waga, På luf-
kans salika fresta, Säg, will ej någon rufstana, När
uppå honom tanka? Har då hans sel gjort allians, Med
mörkert mer ej blanka?

56. Hans Majestät, han lefwer nöjd, På lustans
lägre sate: Och tror man, han ar föga böjd, När om
sin fresta trata, Dett tors jag intet gern se, I ödet
dolda laagar, Han får den an en gång fanst, Om him-
len så behaar.

57. Matt som man nu så taltes wid, Så härdes
litter buldra, Och utfor konsten sägs dermed: Helt många
waqnar fullra. Man sporde gerna ho det war, På blefa
waktan swara: En gangfa stor Ministerfar, Ar kom-
men, har att wara.

58. En kom stratt in, sitt audiens, Hans fat de
snart afgjorde, Sen slog han upp sin reverens För bela
Kungaberde, Gick derpå ut, en annan kom in, Och för
sitt Hof agera, Så fermt, att man dess stolta mine,
Och slughet admitera.

59. Ja, hwart ett Hof af Japets land, Har hade
en Minister, Som med helt musfa farleksband, Skull'
binda alla twister; Och hwar och en kom till ferber, Så
snart det honom berde, Men ingen inför deras dorr, O-
fallad trata torde.

60. Har war en Kejsertlig och Kramf, Samt En-
geiff, Proust och Hyster, Har war Italiensk och Spanf,
Hollandsk samt Danst och Tysker, Ja, jag kan iannerli-
gen ej, Wita alla nu erinra, Men alla syntes utaf mei,
I guld och silwer glindra.

61. Jag stod hos gubben så långt bort, Att jag
ej kunde höra: Hwad desse Herrar talte fort, Ell' det till
sinnes föra! Dett smga jag uti fluggan fram, Så snart
en tala berjde: Som sad' sitt Hof fått hjertekamp, Af
allt der Sinclair förjde.

62. Och talten lifsom fram förut, Skull' trott der
Hofwer willa, Och Sinclair på sitt isf sit slut, Och nöd-
gades bli stilla, Han repa mycket om bonar, Om adeln,
friskilag sinne, Och att dess Hof allt arbätt gor, För wel-
dens friska minne.

31. Ja så, då slår wårt Sverige an, Med Ryss-
sen ut i fiew? Nej, Hans Majestät han är wår man,
Så sagt ärlingom blifwer. Nej, jag! men hvad för
slag bad' du I Dremlan till att göra? Sag, du' wi tro,
att Kejsarn nu Will gå på öf forsera?

32. Nej men! det böres intet af, Mitt äfventyr
war detta: Jag for till Sultan i fullt traf, Min Ke-
nungs wärff förrättat. At Sultan! häll, häll, Sinclair
häll! Gud wänner, Carlar alla! Där är en Swens! från
werldens häll, Som mördat nödgats falla.

33. Er, hwar han står, och blodet ned I frida
strömmar rinne, Der kan man se en hjertesot, Som ej
i döden swimmer. Tant på, han kommer från Turkei!
At, låt ej då så hora: Huruledes Mars sin dragne plit
Nu brukar till att fera.

34. Straxt reste de sig alle töt, Wår Sinclair
att befräsa, Som deras blanka silfwerfögl, Med röda
satten måla; Den elfte sad! sig Hjerte dit Till dordet
me'n du talar, Kägga bort pistolen och din plit, Han dig
ej mer bugsnalar.

35. Då kief han fram uti sin blod, At den fring
benen skänfte, At karlawäsend', hjertemet I röda förtot
blanfste, Den tolfte sad! Peratta snart, Hwad ser i
wåra lander, Ditt äre de och öfwerfart, Samt hwad
deruppe hande?

36. Jo, börjas' han: wårt Swea är, En Dame,
som stilla sitter, Och sina gröna lagrar sin, Årnerod af
feolagwittet, Hon derider freidsen stä win, Af Fredries
öglone leppar, Och stådar med en hurtig mine, På sina
blåa troppar.

37. Och skall knappt någon hafwa sett En så för-
nistrig flida, Som, fast hon framdels sig beredt: På
gröna fjortel flida: Här hon dock labbad sinste gewar:
Och laag utmed sin sida! Så att, om nå'n, Ruß! gå för
när, Stall han i fallet bida.

38. Hon klar sig som en karl med hatt, Och lider
ingen moha, Dett purpurum får ingen fast, Kallt mindes
lof att tusha, Her an som hennes alfa man: Kung Fro-
dic Eter, dore, I houwens trogna, Karfa band, Hon
anistrottt sitt Etere.